

жять една или двѣ мъгливости (както ги считалъ Хершель), то това обстоятелство побудило нѣкои учены да оставятъ Лапласова-та теорія и даже да прѣдпріемжть да докажжть нейна-та съвършенна неоснователность. Всичко, що имамъ да кажж върху това е, че Хершель създалъ тѣзи теорія слѣдъ като разложилъ много стотины мъгливости на звѣзды; и ако да е сществувала нѣкога причина за да са пріеме истинность-та на това заблѣжително възрѣніе, то основателность-та на тѣзи причина николко не са е поколебала отъ най-новы-тѣ открытія.

Азъ съмъ наблюдавалъ едно голѣмо число отъ тѣзи тайственны прѣдмѣты, кои-то плувать по дълбокыя океанъ на небесно-то пространство, като най-тънка мъглива свѣтлина. Никоя телескопическа сила, колко и голѣма да е тя, не произвожда ни най-малко измѣненіе въ тѣхныя-тѣ видъ. Тѣ сж толкозъ далечъ, що-то тѣхна-та свѣтлина (ако тѣ сж звѣздны купове) употрѣбява стотины хыляды години за да достигне око-то на наблюдателя, и толкозъ сж голѣмы, що-то всякой отъ тѣхъ, като са гледа даже и отъ таквозъ огромно разстояніе, нѣколко пѣти испълня всяко-то поле на зрѣніе-то на телескопа. Сиріусъ, най-свѣтлива-та и, вѣроятно, най-голѣма-та отъ всички неподвижны звѣзды, като има діаметръ по-голѣмъ отъ единъ милионъ милъ и като са намѣрва отъ насъ на разстояніе само една единица, сравнително съ десяткы-тѣ хыляды подобны единицы, кои-то ни отдѣлятъ отъ нѣкои отъ мъгливости-тѣ — при всяка-та си гръмадность, отъ това сравнително късо растоянне, прѣдставлява са като една много малка точка въ поле-то на телескопа. А каквы трѣба да бжджть размѣры-тѣ на онези прѣдмѣты, кои-то отъ таквози огромно разстояніе испълнятъ нѣколко пѣти цѣло-то поле на зрѣніе-то?

Хершель исчислилъ, че сила-та на негова голѣмъ рефлекторъ ще може да вижда единъ отъ голѣмы-тѣ звѣздны купове даже и тогасъ, кога-то той потъише въ пространство-то толкозъ на дълбоко, що-то свѣтлина-та да може да достига до насъ въ 350,000 години; а голѣмыя телескопъ на лорда Росса ще може да вижда сжщия прѣдмѣтъ даже отъ десять пѣти по-голѣмо разстояніе.

Таквизи изслѣдованія съвършенно подавятъ ума, и чудныя съизъ на Германскыя поетъ става единъ видъ възвишена действительность:

«Богъ са пресънилъ на единъ человекъ, кого-то повикалъ въ прѣдверіе-то

Лордъ Россъ.